

סוכנות לקטעי עתונות

רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

2 = ספט' 1979

ISRAEL NACHRICHTEN
(Tel Aviv)

סוכנות לקטעי עתונות
רחוב הרברט סמואל 4
ת.ד. 724, טלפון 234252
ירושלים

2 - ספט' 1979

הבר

פנקס בשרות המפלגה

מאת עזרא דלומי

ושמא כמעגלים הפוליטיים, כמו ככל מעגל החותרים בחזקת ימיו זה סופם שיפגשו עם הדוהרים שסאלה - האחד ימנו ויחשוב ש"אז הכל יסתדר" והשני יסוג, אבל מאידך גיסא יתחמש עד ארץ מה? במקרים כאלה הנוטים לפשי רוח נחפסים כמחשבים ומבלתי קבילים.

אכן מנודת דרכיהם של חוכמי פרס. מצד אחד הם מביעים התנגדות נמרצת להצטרפות מפלגת המפלגת העבודה, כי "הציבור ב" ארץ גושה ימינה" ומאידך מציע פרס לטוטר א.ב. יהושע לכתוב מצע חדש למפלגת העבודה. באחרונה הודמן לי לשמוע את דברי הסופר: "יש לסגת נסיגה מוחלטת לגבולות 1967 ולאפשר הקמת מדינת אש"ף בגדה ובר" צועה. צריך לפרק את הישגים בבקעה וברמה ועל הבטחון יש מרו מחנות אקס-טריטוריאליים". האם יש "מיתאם" בין מצעו של המאמר לבין "פליטת" של פרס באוני השגריר לואיס על גורל ה"י שובים בבקעה? ומת בדבר תגו" בתו של פרס על דברי דיון בגו" שא הנסיגה מהגיון כי "העיתוי לא היה נכון"?

הפרסומים מספרו של יצחק ר"ן, פנקס "שירות" מעוררים תר- עומת בחוגי מפלגת העבודה. שלא כמקובל שם רבין את הקלפים על השולחן וכן ברותחין אנשים ש" נינו המטבחיים הפול טיים בכל כ"י עורם והצע רואה את המראות נינו המטבחיים הפוליטיים בכל כ"י ושומע את הקולות ולשם שינוי, לא מסתהוי דור אי שניים. כלליה. לא ברור לי מדוע הוגו ומקובל להטיח ביקורת באנשים לאחר מותם ולא בחייהם. אם עד דם חיים, ויכול לשנס מתניהם ולענות.

חינוכו הפוליטי של רוב הצ" בור מסתכם למרבה הצער, בחך נחת הפתק בקלפי אחת לארבע שנים, ולאחרונה מתברר שבשננות זאת מתמקשת לעתים שלא בדרך הישר. הרומחה של ספרים כ"י. מני שרת"ו, פנקס "שירות" וכולה להיות בכך, שצבור הבחורים ילמד להיות ביקורתי יותר כלפי מנהיגיו ואלה יאלצו אולי לה" יות. סטיריליים" ומתימנים יותר משהיו בעבר.

נשענות טענות כי הספר ימגע כביכול, בסיכויי המפלגה לחזור לשלטון בעוד הוא, הולכת ומשי" הקמת" המתנגדים לספר טוענים אף שלא נשמרו כללי הברות הוגר נים. יש. מבוק. טענות שכ"י גר:

בשנת 1967, ע"כ מלחמת ששה חיים, נקם שמשן פרס מהלכים להדחת לוי אשכול ולחקמת ס"י שלה ימנית, בראשות נח"ל ורפ"י, כדי להקל על בנין את הצעידה המשותפת עם בניטוריון העלה פרס (לדברי בנין) באוני מנהיג נח"ל טענה, שבניטוריון הוטעה כביכול על-ידי מישהו ולפי נקי דימון: גלילו) בפרשת "אלטינה" שתומ"שורה שנה אחרי-כך נס" קרים יחסי אשכול-פרס בספר, לך עם האנשים" באור אחר לחלוטין וזאת אולי משום שפרס רצה להר" ראות, "כללי יותר", האם אלו הנורמות המקיבלות?

על העומדים לימין פרס להשיג על כמה טענות רלוואנטיות ש" מעלה רבין, בצד טענות שלדעה אינן כאלה:

האם הוליק פרס את הדי" עה על ביקור המפלגת הרוסית האם תנך ב"גוש אמונים" בו שא קיום?

האם חתר הפול את מסעלו רבין ולהקים תחתיה מפלגה ע" הליכוד?

שיעורם את אינם שייכים לט" סוף, שיהיה אמיאם שירת בנה"ל

RABIN IM NEUEN BUCH:

Dayan griff Eschkols Politik in der »Warteperiode« 1967 an

(a.s.) Vor dem Ausbruch des Sechs-Tage-Krieges, in der „Wartezeit“ allgemeiner Spannung, kritisierte Mosche Dayan aufs Schaerfste die Politik des damaligen Premierministers Levi Eschkol. In einem Gespräch mit dem damaligen Stabschef Jizchak Rabin behauptete Dayan, Esch-

kol habe Nasser in eine Position hineinmanoevriert, aus der er nicht mehr herauskonnte, ohne eine gefährliche Eskalation im Nahen Osten zu veranlassen. Dies enthüllt MdK Jizchak Rabin in einer weiteren Fortsetzung seiner Memoiren am Freitag im „Maariw“.

Rabin schildert in diesem Kapitel seine Gespräche mit David Ben-Gurion, Mosche Dayan und Mosche Chaim Schapira in der Zeit vor Ausbruch des Sechstage-Krieges. Rabin berichtet, Ben-Gurion habe ihn beschuldigt, dass er durch die umfangreiche Mobilisierung der Reserven einen schweren Fehler begangen habe. Dadurch haette man den Staat in eine sehr schwere Situation gebracht. „Ihr tragt die Verantwortung!“ soll Ben-Gurion gesagt haben. „Wir duerfen nicht in den Krieg ziehen. Wir sind isoliert.“

Rabin beschuldigt die Anhänger Ben-Gurions, die „glaubten, in seinem Sinne und nach seinen Wuenschen zu handeln,“ dass sie mit Ungeduld auf eine Gelegenheit warteten, das Erbe Eschkols anzutreten. In der Wartezeit hätten sie Eschkol zum Gespoett gemacht und fuer Veröffentlichungen gesorgt, die ihn als schwach und „fuer den Posten des Sicherheitsministers ungeeignet“ hinstellten. Durch derartige Verleumdungen haetten sie andeuten wollen, dass der Staat in seiner schwersten Stunde eigentlich keinen Sicherheitsminister habe.

Rabin nimmt anscheinend nicht zu der beruehmten „Stotter-Ansprache“ Stellung, die zum negativen Image Eschkols beim Publikum wesentlich beitrug.

Das Werk Rabins, „Pinkas Scherut“, (Dienst-Tagebuch), erschien jetzt auch in Buchform am Freitag in der „Sifriat Maariv“.